

RAHVUSVAHELISE RAHVAJUTU-UURIJATE ÜHINGU KONVERENTS ARGENTINAS

Rahvusvahelise Rahvajutu-uurijate Ühingu (ISFNR) konverents teemal "Rahvajutt ja ühiskond" toimus Argentina provintsis La Pampas asuvas linnakeses Santa Rosas 20.–22. septembrini 2007. See oli esimene ISFNR-i raames toimunud teadusüritus, mis peeti Ladina-Ameerikas. Et see kuulus ühtlasi kohalike folkloristikaalaste konverentside sarja, olid korraldajaks lisaks ISFNR-ile ka Ladina-Ameerika Antropoloogia ja Mõtteloo Rahvuslik Instituut (Instituto Nacional de Antropología y Pensamiento Latinoamericano) ning konverentsi töökeelteks inglise ja hispaania keel. La Pampa Rahvusliku Ülikooli ruumides läbiviidud konverentsil osales üle 70 teadlase. Kõige rohkem oli osalejaid Argentinast ja mujalt Ladina-Ameerikast, teistest maailmagaudest oli arvukaimalt esindatud Euroopa. Inglis- ja hispaaniakeelsed sektsioonid toimusid paralleelselt, plenaarettekandeid oli tõlgi vahendusel võimalik kuulata mõlemas keeles.

Piirdun oma ülevaates ingliskeelsete ja ingliskeelse tõlkega ettekannete tutvustamisega: olen teinud neist oma maitsele vastava valiku, jaotades väljavalitud ettekanded temaatilistesse rühmadesse.

Diarmuid O'Giolláin (Iirimaa) rääkis konverentsi plenaarettekandes folkloristika ajaloost ja selle kesksete mõistete mõtestamisest. Kui XIX sajandi lõpus ja XX sajandi alguses hinnati folkloori kui talurahvapärismust ja seda vastandati kõrgkultuurile, siis alates eelmise sajandi teisest poolest hakati väärtustama hübriidseid kultuurivorme. Tänapäeval võtavad aga kõrvuti hübriidsete vormide väärtustamisega üha enam maad ka teistsugused suundumused. Nii on rahvusvahelises kultuuripoliitikas asutud kõrgelt vää-

tustama ehedat folkloori, traditsiooni ja kultuuripärandit, mida üritatakse võimalikult selgelt määratleda. Juba selline kaasajal üldlevinud mõiste nagu "kultuuriline mitmekesisus" sisaldab endas arusaama ehedusest (autentsusest). Elo-Hanna Seljamaa (Eesti/USA) valgustas oma ettekandes seda, mida väljendasid laenamise mõiste abil ajaloolis-geograafilise (soome) meetodi esindajad, kes on suunanud olulisel määral Euroopa folkloristliku mõtte arengut. Soome meetodi eestkõnelejad pidasid kultuurirahvasteks neid rahvaid, kelle seas ringles rahvusvaheline folklooriaines. Rahvusvahelise ainesena aga käsitasid nad neid süžeid, mis olid levinud peamiselt Euroopas. Selliste etnotsenristlike ja evolutsionistlike hierarhiate loomine õigustas muuhulgas ka väikerahvaste (soomlaste, eestlaste) iseseisvuspüüdlusi.

Sotsiaalsetest identiteetidest ja nende määratlemisest narratiivide abil kõneles Fionnuala Carson Williams (Suurbritannia/Põhja-Iirimaa). Tema ettekanne käsitles jutte rändavatest iirlastest (*travelers*), Iirimaa ilma maata sotsiaalsest vähemusest, kellest on kirjalikke teateid alates XVII sajandist ning kes XX sajandi keskpaigani viljeles nomaadset eluviisi. Esinejat huvitasid nii need jutud, mida teised selle rändrahva kohta levitavad, kui ka need, mille abil nad ise oma identiteeti loovad. Selleks oli autoril kasutada nii omaenda hiljuti kogutud materjal kui ka publitseeritud elulood ja ulatuslik folkloorimaterjal, mida rändavate iirlastelt on läbi aegade kogutud. Identiteedi teemat käsitlesid ka Rachel Ben-Chaan ja Ravit Raufman (Iisrael), kes analüüsisid oma ühisettekandes Iisraelis tegutseva radikaalsete vaadetega

usurühmituse Interneti-foorumis leiduvat Punamütsikese muinasjutu versiooni ja arutlesid selle funktsioonide üle. Päris Punamütsikese muinasjutu lugemine on selle juudi rühmituse seas keelatud, Interneti-foorumis leiduvas muinasjutu-paroodias on Punamütsike Jeruusalemmas elav vaga usklik tüdruk, hunt aga silmakirjalik elajas, kes on riietanud end ultraortodoksse juudi rõivastesse. Selle foorumi liikmeteks on põhiliselt teismelised tüdrukud, kellele pakuvad huvi eest johutavad identiteediküsimused. Muinasjutu-paroodia aitab neil luua kollektiivset identiteeti ja pakub välja sotsiaalseid norme suhtlemiseks võõrastega, s.t rühmitustest väljapoole jäävate inimestega.

Mitmed ettekanded olid esitusuuri-muslikud. Isidore Okpewho (USA) käsitles kollektiivset jutustamist, mis on levinud mitmetes Aafrika, eriti Aafrika läänerranniku kultuurides. Neis kultuurides on tavaline, et jutustaja valib endale kuulajaskonna seast välja inimesed, kes peavad teatud hetkedel jutustaja küsimustele vastama või juttu kommenteerima, toetades sellega jutustajat. Kommentaari "Jah, sul on õigus" esitatakse isegi loomamuinasjuttu kuulates. Lisaks vormelike kommentaaride esitamisele avaldub kuulajate aktiivne osalus ka muul moel: näiteks võib keegi keset jutu kuulamist püsti tõusta ja laulu esitada, kui mingi jutumotiiv on tekitanud tal mõtte-seose antud lauluga. Kuna loo süžee on kuulajatele juba tuttav, köidavad nende tähelepanu ennekõike uued elemendid esituses ja see, milliseid võimeid jutustaja mängu suudab panna. Seda, et jutustamise tähtsus ei seisne ainult uute lugude rääkimises, vaid ka vanasse repertuaari kuuluvate lugude uutmoodi esitamis, tõdes oma Reimund Kvidelandi mälestusele pühendatud plenaarettekandes ka Manuel Dannemann (Tšiili). Tema arvates tuleks rahvajutu-uurijatel senisest enam tähelepanu pöörata jutustaja-kuulaja vahelise suhte uurimisele ning uurija vaatepunktide ja tõlgenduste kõrval võtta rohkem arvesse ka jutustamissituatsioonis osalejate endi tõlgendusi. Antonio Díaz ja Marita Fornaro (Uruguay) tutvustasid oma slaididega ilmes-

tatud plenaarettekandes Uruguay rahvapärast teatrit *murga*, mis kujunes välja Montevideo karnevali kontekstis XIX sajandi lõpul. *Murga*'t iseloomustavad polüfooniline laulmine, laulude sisu dramatiseerimine ning ajakohane poliitiline satiir. Laval astub üles ainult meestest koosnev rühm. Kuigi osalejad on kostümeeritud ja värvitud nägudega mehed, määratletakse *murga*'t kui rühma ja kui karnevalilaadset nähtust alati naiselike mõistete kaudu. Nii näiteks võib *murga* esitatava laulu alguses tähistada ihaldatud naist, laulu keskel ema ning lõpus karnevali ennast. Laule iseloomustab tugev metafoorsus ja erootiliste motiivide rohkus.

Mitmes ettekandes rakendati diskursuse analüüsi. Mojca Ramdak (Sloveenia) kasutas materjalina rinnavähki põdevate naistega tehtud intervjuusid ja seda haigust puudutavaid ajakirjaartikleid ning meetodina George Lakoffi ja Mark Johnsoni väljatöötatud kognitiivset semantikat. Lakoffi ja Johnsoni järgi mõtestame me abstraktseid nähtusi metafooride abil. M. Ramdak püüdis oma ettekandes välja uurida, milliste metafooride abil mõistetakse Sloveenia ühiskonnas rinnavähki, selle põdemist ja ravi, ning avastas, et väga sageli kasutatakse sõjalisi metafoore (*haigusega võitlema, haigusest jagu saama* jne). Repo Sekoni (USA/Nigeeria) taotluseks oli võrrelda Ameerika Ühendriikide ja Nigeeria presidendivalimiste kampaaniaid käsitlevates uudistes kasutatavaid narratiivseid raamistikke. USA ajalehtedest oli Sekoni valinud Washington Post'i ja Nigeeria ajalehtedest sealse kõige liberaalsema ajalehe. Selgus, et Ameerikas on valdav raamistik vabaduse ja konkurentsi müüt, Nigeeria ajakirjanikud panustavad aga koostöö ja solidaarsuse raamistikule. Kui Ameerika ajakirjanikud kasutavad palju mänguga seotud metafoore, siis Nigeeria ajakirjanikud kasutavad sõjametafoore. Valikuvabaduste eeldamine, mis peaks kaasnema Nigeerias ametlikult teostatava mitmeparteilise poliitikaga, ei ole sealsete inimeste mõtteviisile tegelikult omaseks saanud.

Ajaleheartikleid olid kasutanud allikmaterjalina ka kaks usunditeemalist ette-

kannet. Ülo Valgu (Eesti) ettekanne käsitles tänapäeva eesti rahvausundit. Ta osutas sellele, et tänapäeva usundi uuri- ja tegevust ei tohi suunata need mõisted ja kategooriad (nt *müüt*, *rahvaluule*), mis võeti kasutusele XIX sajandil, kui rahvausund muutus folkloristide huviobjektiks ja see folkloriseeriti. Uurides tänapäeva rahvausundit esoteeriliste väljaannete, Interneti-allikate ning *new age*'i raames toimuvate ürituste analüüsimise teel, selgub, et kaasaegse usundilise teadmise esitamisel ja edastamisel on oluline koht positivistlikul faktiloomel ja viidetal loodusteadustele. Stein Mathiesen (Norra) vaatles seda, kuidas kaasaegses ajakirjanduses, raadios, filmides ja turistidele mõeldud multimeediaväljaannetes müstifitseeritakse saamlaste suhet loodusega ja peetakse neid nõidusele aldisteks. Ühelt poolt võib sellise kuvandi puhul täheldada järjepidevust varasemate aegade saamlaste kuvandiga. Teiselt poolt on stereotüüp muutunud: kui varem peeti saami nõida ühtaegu nii musta kui ka valge maagia esindajaks, siis nüüd sarnaneb nõia roll sotsiaaltöötaja rolliga heaoluühiskonnas. Saami nõia kuvandi loomisel mängivad oma osa nii ülemaailmne pärismaalasi toetav poliitika kui ka *new age*'i ideed.

Ka Torunn Selberg (Norra) tundis oma ettekandes huvi tänapäeva ühiskonna uute nähtuste vastu, millel on seos vanaga. Selberg alustas tõdemusega, et 1970. aastatest alates on Lääne ühiskonnas, sealhulgas Norras, pidustuste ja avalike rituaalide osatähtsus suurenenud, ning keskendus seejärel sellele, milline tähendus on Norra läänerannikul asuval Selja-nimelisel saarel toimuvatel pidustustel selles osalejatele. Saar on seotud Norra ainukese Sunniva-nimelise naispühakuga, kes oli X sajandil oma kosilase eest Selja saarele põgenenud iiri kristlik printsess. Norra ristiusustamise algatanud viikingist kuningas kuulutas Sunniva pühakuks, ta taasavastati XIX sajandi lõpus ja ta kultus taaselustati 1990. aastate teisel poolel, kui protestantlikus

Norras oli muutunud suhtumine katoliku pühakutesse. Alates 2004. aastast toimuvad Selja saarel iga-aastased pidustused, kus lehvib Norra lipu kõrval Iiri lipp ja pakutakse Iiri õlut. Pidustused tugevdavad inimeste lokaalset identiteeti, samas aga loovad ka seose norralaseks olemise ja keldi spirituaalsuse vahele.

Ulf Palmenfelti (Rootsi) uurimisaineks olid üksikisikutelt lindistatud elulood. Ta vaagis oma ettekandes mälu ja narratiivi vahelisi suhteid, käsitledes mälestusi kui rahvapärast žanri, mida võib mõista ka isikukogemuse juttude alžanrina. Selliste juttude kommentaarina kõlavad sageli selletaolised fraasid nagu "ma mäletan seda hästi" jms. Niisuguste kommentaaride abil asetab jutustaja ennast kindlale toetuspinnale, ühtlasi annavad need talle õiguse olla subjektiivne. Yael Zilbermann analüüsis oma ettekandes 10-aastaselt Iisraeli elama tulnud marokolanna elulugu, kasutades soouurimuslikke meetodeid. Ilmnes, et see naine teadis, kuidas määratletakse naisi patriarhaalses ühiskonnas, ent esitas pildi endast kui individualistliku ühiskonna naisest, kes teeb oma otsuseid iseseisvalt.

Konverentsil tuli ilmsiks, et folkloori ja ühiskonna suhete käsitlemine on tänapäeva folkloristika endastmõistetav ülesanne. Maailmas, kus folkloristika ei teeni enam rahvuste loomise ja väikeriikide iseseisvumisürituste huve, ei ole mõeldav, et folkloori vaadeldaks tema levikukeskkonnast ja rahvajuttu tema kontekstist lahutatuna. Rahvajuttu ja ühiskonna seoste temaatika on avar: analüüsi keskmises olevate lugude spekter ulatub üksikisiku mälestustest ühiskonnas valitsevate müütideni, allikmaterjali saab hankida lisaks arhiividele ja trükistele ka meediast ning Internetist, samuti ise rahvapidustustel osaledes ja inimesi intervjuerides. Lahtiste silmadega maailma jälgiva folkloristi tööpõld on määratult lai.

MERILI METSVAHI

EMAKEELE SELTSI ÜLIÕPLASKONVERENTS

26. septembril, Euroopa keelte päeval, toimus taas Emakeele Seltsi üliõpilaskonverents, seekord Tallinna Ülikoolis. Oma töid tutvustasid nii Tartu kui ka Tallinna üliõpilased, esindatud olid ka Narva ja Helsingi.

Marit Alas (TLÜ) vaatles Saaremaa Põide valla kohanimeses toimunud muutusi 1787. ja 1933. aasta ning tänapäeva materjali põhjal. Kohanimed on olnud suhteliselt püsivad, kusjuures paremini on säilinud loodusnimed. Nende hulgas on kõige säilivamad mäenimed ning vetenimed. Kultuurnimedes on kõige püsivamad talunimed, kõige enam muutuvad viljelusnimed.

Pilleriin Podneks (TLÜ) kõneles eesti keele adjektiivide omandamisest. Esineja näitas, et adjektiivide omandamisjärjekorda mõjutab oluliselt nende sagedus hoidjakeeles ning et primaarseid opositsioone väljendavad adjektiivid on esimesi, mis selgeks saavad. Omadussõnade kasutamine saab alguse umbes teisest eluaastast ja kõigepealt hakkavad lapsed tarvitama juuradjektiive. Värvus kui väline omadus ja samuti muud füüsiliste omadustega seotud adjektiivid on laste jaoks väga esilduvad. Eetilis-esteetiliste omadussõnade esinemissagedus oli seevastu palju väiksem.

Grethe Juhkason (Tartu Ülikool) kõneles vanemates murdetekstides ja tänapäeva võru kirjakeeles esinevatest verbi-liidetest. Võru omapäraseid momentaani-liideid *-hta / -htä*, *-hut / -hüt* ja *-sa / -sä*, refleksiiviliidet *-h(t)u / -h(t)ü* ja frekventatiiviliidet *-e(l) - le / -õ(l)lõ* on traditsioonilistes murdetekstides ligi kolm korda rohkem kui Uma Lehes. Üks põhjusi on see, et ajalehes oli esindatud ainult kolm liidet, murdetekstides kõik liited. Uma Lehes puuduvad täiesti kaks võru keelele omast sufiksit: momentaani-liide *-hut / -hüt* ja enesekohane liide *-h(t)u / -h(t)ü*. Seda asjaolu ning ka ülejäänud omapärase liidete nappust seletab teise põhjusena kindlasti vähemalt osaliselt eesti keele mõju: et eesti keeles niisuguseid liideid ei tarvitata ning et eesti keel on olnud pik-

ka aega ja on ka praegu võru keele suhtes domineerival positsioonil, siis on võru keele kasutajate teadlikkus võru keelele iseloomulikest varjundirikkust võimaldavatest verbisufiksitest vähenenud.

Anni Jürine (TÜ) käsitles eesti kaas-sõnade norminguvastast kokkukirjutamist grammatiseerumisteooriast lähtudes. Esineja arvates näitab see, et kaas-sõnaühendi tajumist tervikuna ning sellest tulenevat kokkukirjutamist on käsitatud adpositsioonide n-õ edasigrammatiseerumisena kaassõnaühendis.

Annika Valdmetsa (TÜ) ettekanne esitas eesti kirjakeele modaalpartiklite *praktiliselt, täiega, loomulikult, vabalt, iganes, suhteliselt, tegelikult, absoluutselt, julgelt* ja *põhimõtteliselt* analüüsi. Nende uurimine näitas ühelt poolt keele muutumist aja jooksul ja hõlmas teisalt ka pragmaatilisi aspekte: modaalpartiklite kasutussageduse analüüsi ning nende funktsiooni arengut.

Sirpa Hutukka (Helsingi Ülikool) teemaks oli deontiline modaalsus eesti nais-teajalehtede armastus- ja seksuaalteemades ehk kohustamised ja soovitamised naisteajakirjas 1985. ja 2005. aastal. Esineja vaatles lubatust, vajalikkust ja kohustuslikkust väljendavaid modaalverbe, modaalsuse vahendite kasutamist eri aegadel ning keelevahendite ja eri aegade tekstides ilmnevate hoiakute seoseid.

Liina Kivimäe (TLÜ) tutvustas presidendikõnedes esinevaid sagedasemaid mõistemetafoore ja nende allikaid, lähtudes George Lakoffi metafooriteooriast. Presidendikõned on metafoorirohked, kõige sagedamini kasutatud mõistemetafoorideks osutusid RIIK ON ISIK, RAHVAS ON ISIK, RIIK ON TAIM ja RAHVAS ON TAIM. Metafooride analüüs näitas, millised on presidendi hoiakud rahva ja riigis toimuva suhtes.

Kerli Prass (TLÜ) kõneles pressiteadete süntaksist. 180 pressiteate analüüs näitas muuhulgas, et sellele ajakirjandusžanrile on omased partitsiibitarindid ja nomina-lisatsioonid. Tavaline on isikunime täiendav partitsiibitarind, nt *Gruusias visiidil*

viibiv välisminister Urmas Paet. Ehkki põhjendamatut nominalisatsiooni esineb harva, leidub pressiteadetes rohkesti pikki, paljude täienditega nominalisatsioone, mis teevad lause keeruliseks, nt *osa laiemast ELi finantsmääruses sätestatud finantsjuhtimise eeskirjade läbivaatamisest; soojusenergia alandatud käibemaksumäära rakendamise jätkamine*.

Dmitri Kulakov (Tartu Ülikooli Narva kolledž) kõrvutas eesti ja vene tegusõnade rektsioone. Vaatluse all olid liigutusi ja liikumist tähistavad verbid *haarama* (mida?) / *kinni haarama* (millest?), *minema* (kuhu?) / *sisse minema* (kuhu?, millest?), *pistma* (mida?) / *sisse pistma* (mida?, millest?). Vene keeles vastavad käsitletud rektsioonidele prepositsioonid *за; сквозь, через* ning määrused akusatiivi käändes (*захватиться за кого? что?; войти через что?; проснуть сквозь что?*). Esmane rektsioon on mõlemas keeles sama, teisene erinev.

Liis Raasik (TÜ) vaatles vokaalidevahelisi leenisklusiile. Et uurimistulemused põhinesid ühe keelejuhi keeleandmetel, ei saanud teha kaugeleulatuvaid järeldusi, kuid ilmnunud tendentsid kinnitasid, et leenisklusiilide laad võib erineda ametlikust, mis annab alust edasiseks uurimiseks.

Kirsi Laanesoo (TÜ) vaatles, mis eesmärgil kasutatakse vestluses küsilauseid. Küsimuste esmane roll on vestluse järjepidevuse tagamine, kuid küsilauseid saab tarvitada ka näiteks oma arvamuse ja hinnangu väljendamiseks, ettepaneku tegemiseks, etteheiteks, palvena või pakumisena.

Katrin Rikberg (TLÜ) rääkis viisakuse kultuuriomasest mõistest. Nii kirjaliku kui ka suulise teksti näidetega seotud küsimustiku vastused osutasid viisakustaju sõltuvusele tekstiliigist ja näitasid viisakuse tugevat seostamist (kuid mitte samastamist) asjakohasusega. Viisakuse ja asjakohasuse tunnused olenesid vabavastustes peale žanri ka kõneleja rollist. Vastuste laad sõltus paljuski vastaja enda vanusest.

Päeva lõpetas filmiõhtu, kus esilinasid Mark Soosaare kaks uut dokumentaalfilmi, kihnukeelne "Kihnu naenõ, tutt peos" ja Põhja-Itaalia Venezia murdes "Teine elu", mida autor ise kommenteeris. Lisaks näidati Iisraeli ühe kooli elu kujutavat Yoram Honigi filmi "Rahu esimene õppetund".

ANNIKA HUSSAR,
ANNIKA KILGI

LÜHIKROONIKA

- 2. novembril toimus Tallinnas Eesti Keele Instituudi saalis Keele ja Kirjanduse 50. ilmumisaastat tähistav juubelisümposium. Esinesid peatoimetaja Joel Sang ("Keel ja Kirjandus teie teenistuses"), Toomas Haug ("Me vajame teaduslikult kaalukat ajakirja..."), Karl Pajusalu ("Eesti fonoloogia teisenemised Keeles ja Kirjanduses"), Cornelius Hasselblatt ("Eesti kirjandusteaduse "Kes? Mis? Kus?" Hetkeseis"), Arvo Krikmann ("Delfi – kas aardelaegas või peldikusein?") ja Peeter Vihalemm ("Kultuuriajakirjade osa rahvuse vaimses kestmises", kaasautor Marju Lauristin). Maie Kalda ettekande "Toimetaja eneseteostus" teesid luges ette Mall Jõgi.

- 2. novembril esines Tallinna Ülikooli uue loengusarja "Studia Generalia" avaloenguga teemal "Mõisteloomest ja tähistamisest" rektor Rein Raud.

- 2. ja 3. novembril toimus Eesti Kirjandusmuuseumis rahvusvaheline seminar "Mälestuste maastikud. Keskkonna vaatlusi tekstides". Seminaril esinesid eesti, soome ja läti arheoloogid, etnoloogid, folkloristid, kirjandusteadlased ja elulugude uurijad (Heiki Valk, Mari-Ann Rimmel, Liina Paales, Joonas Ahola, Suvi Ratinen, Tiina Kirss, Rutt Hinrikus, Tiiu Jaago, Mära Zirnite jt).

- 2.–4. novembrini toimus Võru Instituudi ja Tartu Ülikooli korraldusel Võrus konverents "Haridus kultuuri ja keele

omapära hoidjana". Konverentsi esimene päev oli pühendatud haridustele, kõne all oli võru, kihnu, hiiu ja friisi keele ning kultuuri õpetamine, samuti Eestis elavate vene vanausuliste kultuur, rahvaluule õpetamine koolis jms. Teisel päeval kõneles Mati Hint lõunaestluse väärtusest, Tiiu Grünthal-Robert (Bretagne) kohalike keelte õpetamisest Prantsumaal, Iraide Ibarretxe Antuñano (Zaragoza Ülikool) baski keele olukorrast, Natalia Abrossimova ersakeelsest haridusest jmt. 4. novembri ettekandepäeva alustasid kaks teadlast Göttingeni Ülikoolist. Eberhard Winkler kõneles Saaremaa murrakutest XVIII sajandil ja Katja Ziegelmann eitusest vanas eesti kirjakeeles. Erika Krautmane (Läti Ülikool) ettekanne oli pühendatud Kuramaa liivlaste keelele, Karl Pajusalu arutles salatsiliivi väljavaadete üle.

- 6. novembril peeti Oskar Lutsu muuseumis "Kevade" juubelit (novembri algul möödus 95 aastat teose esmailumise). Õpitoas "Tootsi taskud" tutvustati õpilastele teose mahlakat keelt.

- 8. novembril kaitses Janika Päll doktoritöö "Form, style and syntax: Towards a method of description and analysis of Greek prose rhythm: The example of 'Helen's encomium' by Gorgias" ("Vorm, stiil ja süntaks. Vanakreeka proosarütmi kirjelduse ja analüüsi meetodi visand Gorgiasse "Helena ülistuskõne" näitel"). Töö juhendaja oli Martin Steinrück (Fribourg'i Ülikool), oponent Pierre Chiron (Pariisi XII Ülikool).

- 11. novembril tehti Helsingi mardilaadal teatavaks Muhu Muuseumi ja Tuglase Seltsi korraldatud Juhan Smuuli luule tõlkevõistluse tulemused. Võistluses osales kümme tõlkijat kokku viiekümne tõlkega. Esimese koha pälvis Ülle Kähar värske ja kaasaegses keeles soomenduste eest. Teise koha sai Pekka Lehtisalo tõlge luuletusest "Kisendav kivi" ning kolmanda koha Hannu Oittineni tõlge luuletusest "Valge pimedus". Žürii tööd juhtis tõlkija Anu Laitila, liikmed olid Soome tuntud laulusõnade kirjutaja ning helilooja Turkka Mali ja Oulu Ülikooli eesti keele lektor Ele Süvalep. Töös osales ka Eesti Kirjanike Liidu esimees

Karl Martin Sinijärv. Juhan Smuuli luule tõlkevõistlusele laekunud töödest on kavas koostada Smuuli luule kakskeelne valimik eesti ja soome keeles.

- 16. novembril toimus Tallinna Ülikoolis kolmas muutuva keele päev. Avaistungil esinesid Helle Metslang ("Eesti keel – tuulemaa keel"), Maria-Maren Sepper ("Kasutusmuutused indirektaali väljendusvahendites"), Ilona Tragel ja Liina Lindström ("Omajakonstruksioonist pärit perfekt eesti keeles"), Helen Koks ("Eesti keele põhjuslause sajand tagasi ja tänapäeval"), Peep Nemvalts ("Alaleütleva allutusretked võõrale alale"), Maia Rõigas ("Muutuv riigikirjand"). Kahes sektsioonis kõnelesid Heiki-Jaan Kaalep, Anni Oja, Tiina Leemets, Szilárd Tóth, Anu-Reet Hausenberg, Jane Klavan, Ann Veismann, Ilona Tragel, Tuomas Huomo, Katre Öim, Anastassia Zabrodsckaja.

- 18.–20. novembril toimus Morgesterni Seltsi ja Tartu Ülikooli klassikalise filoloogia osakonna korraldusel Tartu Ülikoolis rahvusvaheline konverents "Colloquium Balticum. VII. Classical Heritage and Modernity". Varem on samasse sarja kuuluvad üritused toimunud Lundis, Greifswaldis ja Riias. Konverentsist võtsid lisaks eesti uurijatele osa teadlased Rootsist (Lund), Saksamaalt (Greifswald, Marburg), Lätist (Riia), Leedust (Vilnius) ja Venemaalt (Peterburi). Ligi 30 ettekannet käsitlesid antiikkirjanduse ning antiikkeelte üksikküsimusi, antiikkirjanduse retseptiooni antiikajal ja hilisematel perioodidel.

- 19.–21. novembril toimus Küberneetika Instituudis riikliku programmi "Eesti keele keeletehnoloogiline tugi (2006–2010)" konverents. Programmi raames rahastatavate projektide uurimisrühmad tutvustasid oma tööd ja seniseid tulemusi. Üks ettekanne oli ka uue, 2008. aastal esitatava projekti kohta. Kutsutud külaliste na esinesid Peter Wittenburg Nijmegenist Max Plancki Psühholingvistika Instituudist ja Markku Mäenpää Eesti Arengufondi Investeeringute divisjonist. Peter Wittenburg tutvustas 2008. aasta alguses käivituvat üle-euroopalist keeleressursside ja tehnoloogia infrastruktuuri projekti.

- 20. novembril esitleti Tartus ja 21. novembril Tallinnas Heikki Rausmaa uut raamatut "Tuglaksen tuli palaa. Tuglas-seuran ja suomalais-virolaisten suhteiden historiaa" (2007), mis on pühendatud Tuglase Seltsi ajaloo. Tartus küsitles autorit kirjandusteadlane Sirje Olesk, mõlemas linnas osalesid esitlusel lisaks autorile ka Juhani Salokannel ja Tapio Mäkeläinen.

- 21. novembril kõneles Krista Kumberg Tallinna Keskraamatukogus lastekirjanik Jaanus Vaiksoo loomingust.

- 21. novembril näidati Fenno-Ugria Hõimuklubis filmi "Komi keele uurija Adolf Turkin".

- 22.–23. novembril toimus Tartu Ülikoolis rahvusvaheline konverents "Emakeel ja teised keeled", mille põhiteemaks oli eesti keel teiste keelte kontekstis ning eesti keele kui teise keele õppimine, õpetamine ja omandamine. Konverentsil peeti üle 30 ettekande. Plenaarettekanded olid Jyrki Kalliokoskilt ("Formulaic language and second language writing"), Martin Ehalalt ("Emakeeled ja teised Eesti kõrghariduses") ja Jüri Viikbergilt ("Eestlastest välismaal ja nende keelest"). Kõne all olid ka eesti keelekogukonnad Taanis ja Rootsis (Mari Allik, Maarika Treial), soome eestlaste kakskeelne keelekasutus (Kristiina Praakli), eesti, soome ja udmurdi vestluskäitumise iseärasused (Elena Rjabina), kakskeelse aineõppe ohud (Anu-Reet Hausenberg) jpm.

- 24. novembril tähistati Tartus Eesti Kirjanduse Seltsi 100. aastapäeva mitmesuguste ettevõtmistega. Pidulikul kõnekoosolekul Tartu Ülikooli aulas kõnelesid haridusminister Tõnis Lukas, kirjandusloolane Peeter Olesk ja raamatukoguhoidja Elle Tarik. Athena Konverentsi- ja Kultuurikeskuses arutlesid teemal "Kirjandus ja internet" Mart Velsker, Peeter Helme, Marin Laak, Arne Merilai ja Berk

Vaher. Samas mängiti ka Peeter Oleski kirjutatud ja Kalev Kudu lavastatud näidendit Eesti Kirjanduse Seltsi ajaloost. Pidulikul vastuvõtul ülikooli kohvikus esitleti Marin Laagi ja Krista Ojasaare koostatud raamatut "Sada aastat ajalugu. Eesti Kirjanduse Selts 1907–2007".

- 27. novembril toimus Tallinnas, Mustpeade majas õiguskeele päev teemal "Selge õigus ja õigusselgus". Avasõnad lausus justiitsminister Rein Lang, õigusteadlikkusest Eestis kõneles Uku-Mats Peedok (Justiitsministeerium), õigusaktide keelest lepingukeele peeglis Maire Raadik (Eesti Keele Instituut), õigusselgusest õiguskantsleri töös Nele Parrest (õiguskantsleri kantselei), õigusselguse põhimõttest Riigikohtu praktikas Katrin Saaremäel-Stoilov (Riigikohus).

- 29. novembril kõneles lastekirjanduse uurija Jaanika Palm Tallinna Keskraamatukogus Aidi Valliku loomingust.

- 29. novembril toimus Eesti Keele Instituudi saalis Emakeele Seltsi kõnekoosolek teemal "Eesti keele elektroonilised ressursid". Esinesid Asta Õim ("Eesti kõnekäändude ja fraseologismide andmebaas: seis ja perspektiivid"), Liina Lindström ("Eesti murrete korpus"), Andriela Rääbis ("TÜ eesti suulise keele korpus ja dialoogikorpus"), Külli Habicht ("Tartu Ülikooli vana kirjakeele korpus(t)est").

- 29. novembril toimus Eesti Folklooristika ja Kultuuriloo Keskuse ning Akadeemilise Rahvaluule Seltsi ühine ettekandekoosolek. Sloveeni etnoloog Jurij Fikfak kõneles Lõuna-Sloveenia karnevalirituaalidest.

- 30. novembril toimus Eduard Vilde muuseumis Kadriorus konverents "Tabamata ime" valmimise 95. aastapäeva puhul. Kõnelesid teose lavastajad Ago-Endrik Kerge ja Marko Raat ning kultuuriuurijad Heie Treier ja Maarja Saldre.